

23. juni 2022

J.nr.: 22/01392
BEAA

Afgørelse om TREFOR EI-net A/S godkendelse af Tarifmodel 3.0

RESUMÉ

TREFOR EI-net A/S cvr 20806397 har den 14. juni 2022 anmeldt en metode for fastsættelse af tariffer til Forsyningstilsynets godkendelse.

Ifølge anmeldelsen følger netvirksomhedens metode for fastsættelse af tariffer Green Power Danmarks branchevejledning, Tarifmodel 3.0, som Forsyningstilsynet har taget til efterretning den 25. marts 2022 (journal-nr. 21/01039).

Den anmeldte tarifmodel, Tarifmodel 3.0, er en videreudvikling af Tarifmodel 2.0. De centrale tarifieringsprincipper videreføres (vandfaldsprincippet, inddeling i køberkategorier).

I forhold til Tarifmodel 2.0 er der tale om følgende ændringer i Tarifmodel 3.0:

- 1) Tidsdifferentiering af kWh-tariffen gøres til standard og justeres.
- 2) Der indføres effektbetaling for kunder tilsluttet de højeste spændingsniveauer på distributionsnettet (op til og med 136 kV).
- 3) Abonnementer opdateres som følge af ny lovgivning (på grund af ophøret af energispareordningen og afskaffelse af skabelonkunder)

Forsyningstilsynets tilkendegivelse vedrørende Tarifmodel 3.0 er tidsbegrænset på to måder.

- Rådighedsbetalingen og rådighedstarifiering for egenproducenter er tidsbegrænset frem til udgangen af 2023.
- Den øvrige del af tilkendegivelsen er tidsbegrænset frem til udgangen af 2027.

Denne afgørelse om godkendelse af TREFOR EI-net A/S metode for prisfastsættelse træder i stedet for Forsyningstilsynets tidligere afgørelser om godkendelse af TREFOR EI-net A/S metode for prisfastsættelse i overensstemmelse med Tarifmodel 2.0 (Forsyningstilsynets afgørelse) af 3. december 2018, journalnummer 18/19280.

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

AFGØRELSE

Forsyningstilsynet godkender TREFOR EI-net A/S metode for fastsættelse af tariffer.

Afgørelsen er truffet i medfør af elforsyningslovens (lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021 med senere ændringer) § 73 a og § 1, stk. 1, i metodebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1085 af 20. september 2010 om Bekendtgørelse om netvirksomheders, regionale transmissionsvirksomheders og Energinet.dk's metoder for fastsættelse af tariffer m.v.), jf. elforsyningslovens § 6 d, § 73, stk. 1, elmarkedsfordningens (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet) artikel 18, stk. 1 og 2, og metodebekendtgørelsens § 4.

Denne afgørelse tidsbegrænses i overensstemmelse med Tarifmodel 3.0. Det betyder, at afgørelsen for så vidt angår rådighedstarif og rådighedsbetaling er gyldig indtil udgangen af 2023, mens den øvrige del af afgørelsen er gyldig til udgangen af 2027.

Sagens baggrund og begrundelsen for Forsyningstilsynets afgørelse fremgår nedenfor.

SAGSFREMSTILLING

TREFOR EI-net A/S har den 14. juni 2022 anmeldt metode for prisfastsættelse.

Det fremgår af det indsendte materiale, at den anmeldte metode følger Green Power Danmarks branchevejledning, Tarifmodel 3.0.

SAGENS PARTER

Forsyningstilsynet anser TREFOR EI-net A/S for at være part i sagen i forvaltningsretlig forstand.

RETSGRUNDLAG

ELFORSYNINGSLOVEN (LOVBEKENDTGØRELSE NR. 984 AF 12. MAJ 2021 MED SENERE ÆNDRINGER)

Elforsyningslovens § 6 d fastsætter krav til, hvordan de kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for elforbrugere

§ 6 d. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for elforbrugere på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Elforsyningslovens §§ 69 og 73 omhandler principper for prisfastsættelse

§ 69. Priser for ydelser fra netvirksomheder fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme, som Forsyningstilsynet årligt fastsætter for hver netvirksomhed med henblik på dækning af netvirksomhedens omkostninger ved en effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af den investerede kapital.

Stk. 2. En netvirksomheds indtægtsramme udgør det højeste beløb, som netvirksomheden i et kalenderår kan oppebære ved indtægter fra drift af sin bevillingspligtige aktivitet. Den årlige indtægtsramme fastsættes med udgangspunkt i en 5-årig reguleringsperiode, jf. dog stk. 7.

Stk. 3. En netvirksomheds indtægtsramme fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, som indregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 5, og en række beløbsmæssige justeringer efter stk. 4, som ligeledes indregnes efter regler fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 4. Ved fastsættelse af indtægtsrammen foretages følgende beløbsmæssige justeringer uden for omkostningsrammen og forrentningsrammen:

- 1) Fradrag som følge af effektiviseringskrav, utilstrækkelig leveringskvalitet og bindende midlertidige prisnedsættelser, jf. § 72 b, stk. 1, 4. pkt.
- 2) Forhøjelser til dækning af omkostninger til nettab.
- 3) Justeringer til dækning af en netvirksomheds tab som følge af en elhandelsvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indtægtsrammen og de elementer, som indgår heri. Der fastsættes bl.a. regler om følgende:

- 1) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme, og hvilke omkostninger en indtægtsramme dækker, herunder indtægter og omkostninger knyttet til den bevillingspligtige aktivitet, som regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre virksomheder.
- 2) Fastsættelse og justering af omkostningsrammen.
- 3) Fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.
- 4) Beregning af driftsmæssige afskrivninger.
- 5) Fastsættelse af generelle og individuelle effektiviseringskrav, herunder ved benchmarking.
- 6) Mål for leveringskvalitet og økonomiske konsekvenser af manglende overholdelse heraf.
- 7) Indregning af bindende midlertidige prisnedsættelser.
- 8) Indregning af omkostninger til nettab.
- 9) Indregning af indtægter og omkostninger knyttet til netvirksomhedernes energispareindsats.
- 10) Indregning af tab som følge af en elhandelsvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter endvidere regler om opgørelse og afvikling af differencer mellem en netvirksomheds indtægtsramme og indtægter og i forhold til dækning af netvirksomhedens omkostninger til energispareforpligtelser.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at den 5-årige reguleringsperiode, jf. stk. 2, 2. pkt., kan forlænges for den enkelte netvirksomhed med henblik på at opnå væsentlige og varige effektiviseringer.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet for netvirksomhedens regning kan indhente uafhængig eksternt bistand til brug for fastsættelse af indtægtsrammen eller elementer, som indgår heri, og til brug for vurdering af, om en reguleringsperiode skal forlænges.

[...]

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte kategorier af netbrugere giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er tilladt over for elproducenter. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.

Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre tariffær og betingelser for brug af elnettet.

Af Elforsyningslovens § 73 fremgår:

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte kategorier af netbrugere giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er tilladt over for elproducenter. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.

Kriterierne i elforsyningslovens § 73 skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 18 i elmarkedsforordningen, idet en EU-forordning er almengyldig, bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. artikel 288, 2. pkt., i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. I tilfælde af modstrid mellem de to bestemmelser, er det ifølge fast og langvarig praksis fra EU-domstolen EU-bestemmelsen, her artikel 18, der har forrang. Se nærmere om artikel 18 nedenfor.

Netvirksomhederne skal udarbejde og offentliggøre metoder for prisfastsættelsen af deres ydelser. Metoderne skal anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet, inden metoderne tages i brug af netvirksomhederne. Formålet med Forsyningstilsynets godkendelse er at sikre, at metoderne er i overensstemmelse med elmarkedsforordningens og elforsyningslovens bestemmelser om prisfastsættelse, jf. artikel 18 i elmarkedsforordningen og § 73 i elforsyningsloven.

Elforsyningslovens § 73 a omhandler metodegodkendelse af tariffer m.m.:

§ 73 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Forsyningstilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

Elforsyningslovens § 73 b omhandler udarbejdelse af og tilsyn med branchevejledninger:

§73 b. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Forsyningstilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af Forsyningstilsynet.

ELMARKEDSFORORDNINGEN (EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/943 AF 5. JUNI 2019 OM DET INDRE MARKED FOR ELEKTRICITET)

Artikel 18 i elmarkedsforordningen indeholder en række bestemmelser om netvirksomhedernes fastsættelse af priser for adgangen til og brugen af distributionsnettet. Bestemmelsen regulerer bl.a., hvad der indgår i fastsættelsen af prisen, og hvorledes beløbet fordeles blandt brugere.

Forordningens artikel 18 er sålydende:

Artikel 18

Afgifter for netadgang samt brug og styrkelse af net

1. Afgifter, der opkræves af netoperatører for adgang til net, herunder afgifter for tilslutning til net, afgifter for brugen af net og i givet fald afgifter i tilknytning til styrkelse af net, skal afspejle omkostningerne, være gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og fleksibilitet og af-

spejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger og anvendes uden forskelsbehandling. Disse afgifter omfatter ikke ikkerelaterede omkostninger, der støtter ikkerelaterede politiske målsætninger.

Uden at det berører artikel 15, stk. 1 og 6, i direktiv 2012/27/EU og kriterierne i bilag XI til nævnte direktiv, skal den metode, der anvendes til at bestemme netafgifterne, på neutral vis understøtte systemets samlede effektivitet på længere sigt i kraft af prissignaler til kunder og producenter og navnlig anvendes på en måde, der ikke indebærer positiv eller negativ forskelsbehandling mellem produktion forbundet på distributionsniveauet og produktion forbundet på transmissionsniveauet. Netafgifterne må hverken indebære positiv eller negativ forskelsbehandling af energilagring eller aggregering og må ikke virke hæmmende for egenproduktion, egetforbrug eller deltagelse i fleksibelt elforbrug. Uden at det berører denne artikels stk. 3, må disse afgifter ikke være afstandsrelaterede.

2. Tariffmetoder skal afspejle transmissionssystemoperatørers og distributionssystemoperatørers faste omkostninger og tilvejebringe passende incitamenter til transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører på både kort og lang sigt for at øge effekten, herunder energieffektiviteten, fremme markedsintegrationen og forsynings sikkerheden, understøtte effektive investeringer, understøtte de dermed forbundne forskningsaktiviteter og lette innovationen i forbrugers interesse inden for områder såsom digitalisering, fleksibilitetsydelser, og samkøringslinjer.

3. Størrelsen af producenttariffer eller slutkundetariffer eller begge skal, hvor det er hensigtsmæssigt, udsende lokaliseringsbestemte signaler på EU-plan og tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen.

4. Ved fastsættelse af afgifterne for netadgang skal følgende tages i betragtning: a) betalinger og indtægter, der skyldes ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatører b) de faktisk foretagne og modtagne betalinger samt betalinger forventet for fremtidige perioder, skønnet på baggrund af tidligere perioder.

5. Fastsættelse af afgifterne for netadgang i henhold til denne artikel berører ikke afgifter i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger som omhandlet i artikel 16.

6. Der lægges ikke nogen særlig netafgift på individuelle transaktioner med henblik på budområdeoverskridende handel af elektricitet.

7. Distributionstariffer skal afspejle omkostninger under hensyntagen til systembrugeres, herunder aktive kunders, brug af distributionsnettet. Distributionstariffer kan indeholde elementer med relation til nettilslutningsmuligheder og kan differentieres på grundlag af systembrugeres forbrugs- eller produktionsprofiler. Hvor medlemsstaterne har iværksat indførelsen af intelligente målersystemer, skal de regulerende myndigheder overveje tidsdifferentierede nettatariffer, når de fastsætter eller godkender transmissions- og distributionstariffer eller metoder for disse, i overensstemmelse med artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944, og tidsdifferentierede nettatariffer kan, hvor det er hensigtsmæssigt, indføres til at afspejle anvendelsen af nettet på en for slutkunden gennemsnitlig, omkostningseffektiv og forudsigelig måde.

8. Distributionstariffmetoder skal give distributionssystemoperatører incitamenter med henblik på den mest omkostningseffektive drift og udvikling af deres net, herunder gennem indkøb af ydelser. De regulerende myndigheder anerkender til dette formål relevante omkostninger som berettigede, medtager disse omkostninger i distributionstariffer og kan indføre præstationsmål for at give distributionssystemoperatører incitamenter til at forøge deres nets effektivitet, herunder gennem energieffektivitet, fleksibilitet og udvikling af intelligente net og intelligente målersystemer.

9. For at afbøde risikoen for opsplitning af markedet forelægger ACER senest den 5. oktober 2019 en rapport om bedste praksis for metoderne for transmissions- og distributionstariffer, idet der tages hensyn til særlige nationale forhold. Den pågældende rapport om bedste praksis behandler mindst:

- a) den tarifkvotient, der gælder for producenter, og tariffer for slutkunder
- b) de omkostninger der skal dækkes af tariffer
- c) tidsdifferentierede nettatariffer
- d) lokaliseringsbestemte signaler
- e) forholdet mellem transmissions- og distributionstariffer
- f) metoder til sikring af gennemsnitlighed i forbindelse med tariffastsættelse og –struktur

Henvisningen i elforsyningslovens § 73, stk. 1, til elmarkedsforordningen er indsat i elforsyningsloven ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning. Af lovbemærkningerne til ændringsloven fremgår, at elmarkedsforordningens artikel 18 fastsætter nærmere bestemmelser om, hvorledes prisfastsættelsen af de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelse skal ske. Af de almindelige bemærkninger til ændringsloven fremgår blandt andet:

"Baggrunden for den foreslåede indsættelse af en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 18 i § 73, stk. 1, 1. pkt., er, at elmarkedsforordningens artikel 18 fastsætter nærmere bestemmelser om, hvorledes prisfastsættelsen af de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelse skal ske. Ved indsættelse af en henvisning til artikel 18 i elmarkedsforordningen, gøres det således klart, at den nærmere regulering af prisfastsættelsen reguleres ved elmarkedsforordningen. [...]

Ved den foreslåede ændring forventes det, at de kollektive elforsyningsvirksomheders priser, herunder tariffer i høj grad vil bestå uændret. Ændringen vil betyde, at der som følge af elmarkedsforordningens artikel 18, vil skulle tages stilling til flere forhold ved fastsættelsen af nye metodeanmeldelser. Dette kan betyde, at fordelingen af prisen, herunder tariffen på de forskellige køberkategorier efter en ny metodeanmeldelse efter elmarkedsforordningens artikel 18, kan variere fra fordelingen i dag."

METODEBEKENDTGØRELSEN (BEKENDTGØRELSE NR. 1085 AF 20. SEPTEMBER 2010 OM BEKENDTGØRELSE OM NETVIRKSOMHEDERS, REGIONALE TRANSMISSIONSVIRKSOMHEDERS OG ENERGINET.DK'S METODER FOR FASTSÆTTELSE AF TARIFFER M.V.)

Det følger af metodebekendtgørelsens § 1, § 2 og § 4, at Forsyningstilsynet skal godkende metoder til fastsættelse af priser, inden de kan anvendes, at metoder skal overholde visse principper, og at metoden kan følge en branchevejledning:

§ 1 Netvirksomheder, regionale transmissionsvirksomheder og Energinet.dk skal anmelde de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer, til Forsyningstilsynets godkendelse.

Stk. 2. Forsyningstilsynets godkendelse af metoderne er en forudsætning for virksomhedernes anvendelse af betingelser og vilkår for deres ydelser, herunder tariffer.

Stk. 3. Godkendte metoder offentliggøres af virksomhederne med angivelse af datoen for Forsyningstilsynets godkendelse.

Stk. 4. Virksomhederne skal søge godkendelse af efterfølgende ændringer i metoderne, herunder ændringer som følge af pålagte myndighedskrav.

§ 2. Netvirksomheders og regionale transmissionsvirksomheders metoder for prisfastsættelse skal indeholde en entydig opdeling af forbrugerne i køberkategorier.

Stk. 2. Metoderne skal beskrive, hvorledes omkostninger, der direkte kan henføres til de enkelte køberkategorier, fordeles på disse. Det skal fremgå hvilke omkostninger, der omfattes af denne fordeling. Det skal endvidere fremgå, hvorledes omkostninger fordeles på køberkategorier, hvis de knytter sig til anlæg, der vedrører flere køberkategorier, eksempelvis visse transformerstationer.

Stk. 3. Metoderne skal indeholde en beskrivelse af de fordelingsnøgler, som anvendes til allokering af omkostninger, der ikke direkte kan henføres til enkelte køberkategorier, eksempelvis administrationsomkostninger og energispareomkostninger. Det skal fremgå, hvilke omkostninger der er omfattet af de enkelte fordelingsnøgler.

Stk. 4. Metoderne skal beskrive fordelingen af driftsmæssige indtægter på investeringsbidrag, fast afgift/abonnementsbetaling og forbrugsafhængig tarif, herunder om der anvendes samme fordelingsprincip for alle køberkategorier.

Stk. 5. Metoderne skal beskrive principper for tidsdifferentiering og de enkelte køberkategoriers mulighed og vilkår for at opnå tidsdifferentierede tariffer, herunder timebetaling.

§ 4. Netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder kan i deres anmeldelse basere sig på standardiserede metoder, der er entydigt fastlagt i branchevejledninger og lignende, idet virksomhederne i deres anmeldelse af metoden efter § 1 specifikt redegør for afvigelser fra standarden.

ANMELDELSSEBEKENDTGØRELSEN

Anmeldelsesbekendtgørelsens § 2 om anmeldelse af såvel metoder til fastsættelse af priser som den ifølge metoden fastsatte pris (tarifblade, investeringsbidrag, gebyrer m.fl.), jf. Bekendtgørelse nr. 823/ 2014:

§ 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal anmelde

1) metoder til beregning eller fastsættelse af betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet, herunder tariffer, med henblik på Energitsynets godkendelse af metoderne, jf. bek. nr. 1085 af 20. september 2010, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 1

2) priser, tariffer og betingelser for ydelser, der omfattes af bevillingerne, samt grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler, inden 30 dage efter disses fastsættelse eller vedtagelse dog senest samtidig med, at priserne, tariffene og betingelserne træder i kraft, jf. nr. 1, jf. lovens § 76, stk. 1, nr. 2

[...]

FORSYNINGSTILSYNETS BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

Denne sag drejer sig om godkendelse af TREFOR EI-net A/S metode til fastsættelse af tariffer, som TREFOR EI-net A/S har anmeldt til Forsyningstilsynets godkendelse den 14. juni 2022.

Netvirksomheder kan i deres anmeldelse basere sig på standardiserede metoder for prisfastsættelse, der er entydigt fastlagt i branchevejledninger som Forsyningstilsynet fører tilsyn med, jf. elforsyningslovens § 73 b og § 4 i metodebekendtgørelsen.

TREFOR EI-net A/S har anmeldt en tarifmetode i overensstemmelse med Green Power Danmarks branchevejledning, Tarifmodel 3,0, som Forsyningstilsynet har taget til efterretning i sin tilkendegivelse af 25. marts 2022 (journal-nr. 21/01039). På den baggrund godkender Forsyningstilsynet netvirksomhedens metode for prisfastsættelse.

Afgørelsen er truffet i medfør af elforsyningslovens § 73 a og § 1, stk. 1, i metodebekendtgørelsen. Tilsynet vurderer, at metoden er i overensstemmelse med de materielle bestemmelser af relevans for godkendelsen: Elforsyningslovens § 6 d, § 73, stk. 1, elmarkedsfordningens artikel 18, stk. 1 og 2, og metodebekendtgørelsens § 4.

Forsyningstilsynet vurderer på den baggrund, at netvirksomhedernes tarifiering er i overensstemmelse med kravene fastsat i de omtalte bestemmelser om prisfastsættelse for netvirksomheder. Dermed vil en korrekt anvendelse af metoden føre til tarifiering, der er i overensstemmelse med de omtalte bestemmelser.

VEJLEDNING

Eventuelle efterfølgende ændrede metoder, som netvirksomheden ønsker at anvende, skal godkendes af Forsyningstilsynet, inden de bringes i anvendelse, jf. § 1, stk. 4, i metodebekendtgørelsen.

Forsyningstilsynet kan til enhver tid tage netvirksomhedens anmeldte metoder op til fornyet bedømmelse, hvis situationen giver anledning hertil.

Netvirksomheden skal være opmærksom på, at de godkendte metoder skal offentliggøres med angivelse af godkendelsesdatoen, jf. § 1, stk. 3, i metodebekendtgørelsen.

Netvirksomheden skal desuden være opmærksom på, at netvirksomheden efterfølgende til Forsyningstilsynet skal anmelde tarifferne til register (Anmeldelse af tarifblad, priser, betingelser for ydelser og lignende) jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Forsyningstilsynets afgørelser skal offentliggøres efter elforsyningslovens § 78 b, stk. 1, 1. punktum.

KLAGEVEJLEDNING

Eventuel klage over denne afgørelse kan indbringes for Energiklagenævnet, jf. § 89 i elforsyningsloven. Klage skal være skriftlig og være indgivet inden 4 uger efter, at Forsyningstilsynets afgørelse er meddelt.

Klagen indgives til:

Energiklagenævnet
Nævnenes Hus
Toldboden 2
8800 Viborg
Tlf.: 72 40 56 00
E-mail: ekn@naevneneshus.dk

Energiklagenævnets kontortid kan have betydning for, om klagen er indgivet i rette tid. Nærmere information om klagefristen, hvem der kan klage (klageberettiget) og nævnets klagebehandling fremgår af Energiklagenævnes hjemmeside www.ekn.dk.

Med venlig hilsen

Bettina Viola Aabank
Kontorfuldmægtig
Tlf. + 45 41714325
beaa@forsyningstilsynet.dk